

Продовжуємо працювати. Робота по суті завершується. Наші заводи, як і раніше, залишаються на першому місці. Перебуваючи в Кустанай, де мені довелося звітуватися не тільки за політмасову та шефську роботу, але й за будівництво, я особливо в цьому переконався, бо мав безпосередню можливість порівнювати. Саме в нашому районі освоєно найбільше капіталоукладень на одну людину. Недаремно більше десяти студентів нашого заводу вже тепер нагороджено Почесними грамотами обласного комітету ЛКСМ Казахстану.

Проводили ми нещодавно збори наших студентів. Особливу увагу звертаємо на техніку безпеки, адже трапляються, поки що серед студентів інших інститутів (коли цим нехтують), не-

На цілині. За роботою.

часні випадки. У наших заводах з цією справою поки що все в порядку. Люди починають себе добре, хворих нема, травм теж. З дисципліною все гаразд. Незабаром будемо дома. Дуже радісно на душі, що ми виконали поставлене перед нами завдання, що і наша частка є у тому грандіозному будівництві, яке ведеться в Цілинному краю.

А. ГРИШКО,
керівник заводу.

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

ХРОНІКА

БІЛЬШЕ ЕНЕРГІЇ, ІНІЦІАТИВИ!

10—12 вересня відбулися партійні збори на усіх факультетах інституту. Вони показали, що партійні бюро за звітний період провели значну роботу в справі піднесення успішності студентів, покращання всієї навчально-виховної роботи. Комунисти, натхненні рішеннями ХХІІ з'їзду КПРС, червеного Пленуму ЦК КПРС, докладають багато зусиль, щоб радянська школа одержувала з року в рік повноцінне поповнення педагогів, вихованих в дусі марксизму-ленінізму. Програма КПРС, Закон про школу конкретно втілюються у життя в кожен день роботи комунистів усіх факультетів. Удосконалюються навчальні плани і програми в напрямі активізації всіх видів навчання, поліпшується самостійна робота студентів, все більше викладачів і студентів залучається до наукової діяльності. В інституті розгорнулося змагання студентів за кращу групу по вихованню активних будівників комунізму. Такими групами за попередніми підсумками змагання є: на педагогічному факультеті — колишні друга група V курсу і

Звітують факультетські партійні бюро

друга група IV курсу відділу дефектології, а також друга група II курсу відділу дошкільної педагогіки (комсорги Р. Бурляй, Г. Кривецька, Л. Нуждак) на мовно-літературному факультеті — обидві групи 3 курсу українського відділу (комсорги О. Томільченко, З. Білоус). Вони стали зразком для усіх студентів інституту.

Секретарі партійних організацій і партійних груп тт. А. Медушевський, О. Любченко, Л. Гринь, С. Лукіна розповіли про ті заходи, які вживали партійні бюро по боротьбі за високу успішність на факультетах. З цією метою проводилися збори на факультетах і в групах, надавалися осудженню ледарі, прогульники, велася індивідуальна робота з тими, хто має академзаборгованість. В результаті найвища успішність на педагогічному факультеті (99,7 процента), за ним ідуть мовно-літературний, вечірній. Проте чимала кількість незадовільних оцінок на фізико-математичному факультеті, де навчання студентів має свої специфічні особливості, що зобов'язує комунистів приділяти цьому питанню значно більше уваги. Багато зусиль треба докласти і комунистам вечірнього факультету по боротьбі з невідвідуванням занять, запізненнями. Велику роль у справі виховання студентів повинні відігравати комсомольські бюро факультетів, профспілкові організації. Треба ще більше уваги звертати на прояви недисциплінованості, боротися з проявами аморальних вчинків, які ще мають місце серед студентів. У цьому особливо велику роботу повинні вести студенти-комунисти, весь актив інституту.

На допомогу колгоспникам

600 студентів інституту виїхали 12 вересня на допомогу колгоспам Кіровоградської області у збиранні врожаю кукурудзи. Перед від'їздом відбулися наради комсоргів, інструкторів агітаторів, де викладачі і партійно-комсомольський актив були ознайомлені з умовами та обсягом роботи в Ульяновському районі, в якому працюватимуть студенти. Створено штаб по керівництву роботою. До нього увійшли тт. І. Тертичний, М. Рябухін, В. Забронський. На загальних зборах студентів, перед від'їздом, до молоді звернувся секретар партбюро інституту М. Терещенко, який побажав студентам успіхів у роботі на колгоспних дачах.

Молодь інституту не тільки працюватиме на збиранні кукурудзи, але й проведе велику культурно-масову роботу серед населення.

Трудових вам звершень, товариші студенти!

Організовано і на високому ідейно-теоретичному рівні завершився на факультетах навчальний рік у сітці партійної освіти, де на першому місці стояло вивчення рішень листопадового Пленуму ЦК КПРС, матеріалів зустрічі керівників партії і уряду з працівниками літератури і мистецтва.

У своїх виступах комунисти надавали критиці окремі недоліки партійної роботи на факультетах. Вони стосувалися недостатньої роботи з молодими комунистами, поганим станом індивідуальної роботи з студентами в групах, в гуртожитках. Промовці звертали увагу на необхідність розвантаження студентів від багатьох додаткових видів праці, а партійного і комсомольського активу — від великої кількості часом дріб'язкових доручень, а також на налагодження контролю за виконанням запланованих заходів партійних бюро. Більше бувати серед студентів, у групах, на вечорах, в гуртожитках і вести там повсякденну, кропітку роботу — така одностайна вимога комунистів.

На факультетах обрані нові склади партійних бюро. Їх очолюють Д. Тхоржевський (фізико-математичний факультет), І. Крук (мовно-літературний), В. Бондар (педагогічний). Партгрупоргом на вечірньому факультеті обрано Л. Тендереса.

Наш кореспондент.

Пам'яті поетеси

13 вересня відбулося об'єднане засідання Вчених рад Київського педінституту імені О. М. Горького, науково-дослідних інститутів педагогіки та психології, присвячене 50-річчю з дня смерті великої української письменниці Лесі Українки. Засідання відкрив коротким вступним словом проректор інституту по науковій частині доц. О. Павелко. Потім професор І. Пільгук виступив з доповіддю «Леся Українка — продовжувач традицій Т. Г. Шевченка», а ст. науковий співробітник інституту педагогіки Н. Калениченко — «Леся Українка про освіту і виховання», ст. науковий співробітник інституту психології Є. Сверстюк — «Питання психології в творчості Лесі Українки».

Школярам

Велику допомогу студенти інституту надали будівництву школи-інтернату для дітей, які виявили здібності в галузі математики. Школа розташована у селищі Феопанія, під Києвом. Перед початком нового навчального року комсомольці 1—2 курсів їздили туди, допомагаючи впорядкувати приміщення, подвір'я, завізили шкільне обладнання. Школа вчасно розпочала навчання. В цьому також є частка праці нашої молоді. Там студенти також проводитимуть педагогічну практику.

ДЛЯ СТУДЕНТІВ І ВЧИТЕЛІВ

Кафедра дефектології згідно навчального плану організовує щороку педагогічну практику студентів V курсу в кращих спеціальних школах республіки.

Цього року студенти проходять практику протягом першої чверті в школах Харкова, Львова і, вперше, в Житомирі. Розповідь про тих, які працюють на Житомирщині, зокрема в школі-інтернаті № 9.

Дирекція школи з великою відповідальністю поставилася до такого важливого етапу у роботі наших студентів. Практиканти закріплені за класами, в яких працюють хороші вчителі, їм створено нормальні побутові умови. До послуг студентів шкільна бібліотека, багата на методичну і спеціальну літературу.

Такі п'ятикурсники як С. Кисіль, В. Музиченко, Р. Дворонко і ін. з перших днів включилися до виконання програми практики. Їх перші уроки свідчать про достатню підготовленість студентів до проходження переддипломної практики. Разом із учнями школи вони вже тепер готують концерт художньої самодіяльності, студенти допомагають у роботі шкільного лялькового театру та духового оркестру, яким керують досвідчені вчителі.

Є всі підстави сподіватися, що практика дасть багато корисного як для студентів, так і для вчителів школи, зокрема тим, які працюють безпосередньо з п'ятикурсниками.

В. БОНДАР, викладач (по телефону).

Буває і таке...

КМІТЛИВІСТЬ

Учитель взяв упертого учня за вухо і повів у куток. Наступного дня учень вирвався з рук: вухо було намазане вазеліном.

НАВЧИВСЯ

Після педпрактики студент став гратися на лекціях іграшками, відібраними в учнів.

ВПЕРТИЙ

Учень був упертий в навчанні. «Хай ставлять двійку, — говорив він, — я всерівно знаю».

ПОКАРАВ

Коли учитель записував на дошці тему уроку, учень вці-

лив його з резинки в руку. Учитель здогадався, хто це стріляв, і крикнув: «Іване, ти що, не знаєш в кого стріляти?»

НЕЗРУЧНО

Учителю було незручно дивитися як учень списує з «шпаргалки» і він... одвернувся.

ДАЛИ ГОДИНИ

Студент, зустрівши під час педпрактики товариша, запитав: — Ну, скільки годин дали? — Та а, — відмахнувся той і, скося глянувши на міліціонера, взявся за мітлу.

Подав І. ПОЛЩУК.

— Наша Люба! — так ласкаво говорять про неї студенти педагогічного факультету. За три роки навчання на дошкільному відділі Л. Коломієць справді заслужила цю пошану. Активний комсомольський працівник, відмінниця, учасник художньої самодіяльності, ця весела, пристрастна дівчина є давнім зразком у навчанні, поведінці, її наслідують у неї вчать. А проміне рік і Люба стане вихователем наймолодших — дошкільнят. Успіхів тобі, щастя, дівчино!

У радгоспі імені Черняхівського

Чотири групи мовно-літературного факультету в кількості 89 осіб працюють на копани картоплі в радгоспі імені Черняхівського Переяслав-Хмельницького району. Ось уже два тижні першокласники допомагають робітникам у сільськогосподарських роботах. Треба сказати, умови для праці не зовсім сприятливі. Поле дуже засмічене, заросло бур'яном, розташоване на колишньому торфовищі. Відповідно до цього правління радгоспу пішло на деяке зменшення норм виробітку, зниживши їх з 2 цн. на особу до 130—150 кг. На сьогодні викопано і вибрано картоплю на 15 гектарах. Особливо відзначилися на роботі студенти П. Погиба, Р. Виговський, Г. Корещька, В. Рябиця, В. Уривський, Ж. Койнаш, які щоденно виконують і перевиконують норми, показують зразок у

праці. Крім того, студенти не забувають і про цікаве дозвілля. Хлопці, наприклад, провели футбольний матч із місцевою командою; готується вечір, присвячений пам'яті Лесі Українки, концерт художньої самодіяльності.

Побутові умови студентів задовільні. Нас добре забезпечи-

ли харчуванням, переважна більшість молоді живе у хатах робітників радгоспу. Правда, децю гірші умови у тих, хто живе в гуртожитку.

Сподіваємося, що свій перший екзамен у студентському житті першокурсники витримують з честю.

Ю. ЮЦЕВИЧ.

Мал. М. Гуменюка.

Хіба так роблять?

На цю тему вже не раз писано, але вся біда в тому, що особливих змін у користуванні книгами деякими студентами не сталося. Вони не зробили потрібних висновків. Тому доводиться, як кажуть, повторюватися. Як і раніше, студенти фізико-математичного факультету псують книги Є. Шиманського «Математичний аналіз» — виривають з неї листки, повертають брудну, обшарпану. Це такі товариші як О. Пелюшенко, Ю. Поздняков, Л. Галиця і ін. Вони знають, що із читального залу та кабінетів книги виносити забороняється, проте, як видно, ця заборона не стосується студентки вечірнього факультету Л. Філіпович, яка не повертала книгу до кабінету півтора місяці. А скільки студентів невчасно повертають книги до читального залу! Ось кілька прізвищ: Т. Антонова, В. Руденко, Н. Паливода, І. Смутьська (фізико-математичний факультет), Е. Тимчук, Л. Божан (мовно-літературний). Вони ще в 1961 році одержали книги з бібліотеки і до цього часу ніяк не зберуться їх повернути. Чи ж не соромно вам, товариші?! Чи може до вас вжити засоби адміністративного впливу? Не хотілось би, адже ви дорослі люди, майбутні вихователі радянської молоді.

Працівники студентського абонементу.

СЛІДАМИ

НАШИХ ВИСТУПІВ

СТАЛИСЯ ЗМІНИ

У нашій газеті від 15 травня ц. р., була надрукована стаття під рубрикою «Партійно-державний контроль в дії». Вона називалася «Тов. Недошивкіна викручується». Там ішла мова про незадовільний стан роботи інститутської їдальні.

З того дня минуло немало часу. Аж тепер на адресу редакції надійшла відповідь, яку ми нижче друкуємо.

Обговоривши статтю В. Козаченка на нараді працівників їдальні, ми визнаємо критику нашої роботи правильною. Дійсно, погано в нас був організований облік, обслуговування відвідувачів, незадовільним був санітарний стан. Колектив працівників їдальні вважає, що у великій мірі чіткій роботі нам заважала відсутність добре впорядкованої матеріальної бази. Проте на сьогодні в цьому напрямі зроблено багато. За допомогою працівників господарської частини у нас нарешті встановлено хорошу плиту, обладнано друге вікно на видачі готової продукції, бар'єр. З метою збільшення кількості місць у залі перенесено буфет у інше місце — тепер їдальня може приймати одночасно не 60 відвідувачів, як було раніше, а 90. Урізноманітніємо меню, збільшуємо асортимент блюд, в чому можуть перекопатися щоденно відвідувачі. Поступово налагоджується санітарний стан, культура обслуговування. Сподіваємося, що у нашій роботі нам надаватимуть велику допомогу громадські організації інституту. Працівники їдальні вирішили боротися за звання колективу комуністичної праці.

М. НЕДОШИВКІНА,
зав. виробництвом.

Редактор П. ХРОПКО.

Г. КУПРІЙ

БАЯН

Не біда, що на колгоспнім стані
Навіть сцени доброї нема.
Дівчина тут грає на баяні —
Ніде нот покласти... Та дарма!
Пісня мов та пташка легкокрила
Над полями, долами летить:
«Хлопці, хлопці! Це ж у наших силах
Землю від пожежі зберегти».
Розкида завзято перебори
Хоч старий, та голосний баян,
І широким, повногрудим хором
Пісню підхопив колгоспний стан.
Як скінчили, підійшов раптово
Стомлений, похмурий тракторист
І сказав: «Ну й граєш ти чудово!
До музики масш, дочко, хист».

Взяв баян і, мов в густім тумані
(Не забуть йому цього повік!),
Він угледів напис на баяні:
«Місто Кюстрин, сорок п'ятий рік».
Зайвих слів не треба тут багато,
Розповів все сум в його очах.
Батька дівчини, товариша — солдата
Він згадав. На фронтових шляхах
Ніс баян він по війни дорогах,
Донечці хотів подарувать.
Не дожив до дня він перемоги —
Довелось сусідом передать.
Батьків подарунок до могили
Буде дочка з вдячністю нести.
«Хлопці, хлопці! Це ж у ваших силах
Землю від пожежі зберегти».

Трудове студентське літо

Багато сил і енергії віддала цим дітям Жанна Цішевська, студентка мовно-літературного факультету. Працюючи в піонерському таборі під Києвом, комсомолка провела з ними багато цікавих справ. Добрим словом згадуватимуть діти свою піонервожату.

Фото В. Тимошенка.

Спорт

Ще чотири кубки

Насамперед хочеться від імені фізбюро поздоровити гімнастів, волейболістів, баскетболістів із заслуженими перемогами. Спортивні трофеї фізико-математичного факультету поповнилися ще чотири кубками, серед яких два завойовані баскетболістами.

Особливо слід відзначити на полегливу роботу наших дівчат-волейболісток. Відомо, що на змаганнях з першості інституту вони потерпіли поразку. Проте це не зломало їх волі до перемоги. На розіграші кубка вони взяли реванш.

Треба сказати і про те, що волейбольні команди дівчат мовно-літературного і педагогічного факультетів у тому семестрі погано тренувалися. Там погано з відвідуванням. І не буде дивним, якщо і в цьому році ці команди виступатимуть нижче своїх можливостей, адже вони не підвищують спортивної майстерності. На це треба звернути увагу членам бюро волейбольних секцій цих факультетів тт. Смирновій і Криворучко.

Спортсмени нашого факультету зайняли також перше місце на огляді-конкурсі спортивної роботи інституту. Це результат величезної роботи наших юнаків і дівчат, які у різних видах спорту протягом року успішно захищали честь інституту. І все ж хочеться нагадати нашим спортсменам, особливо старшокурсникам, ось про що. Однією з умов огляду є те, що в ньому повинні брати участь не менше як 25 процентів студентів 3—5 курсів. А від деяких наших старшокурсників можна почути таке: «Заліку у мене нема, отже нічого займатись спортом». Ці товариші забули і про власне здоров'я і про честь факультету. Хотілося б, щоб ці люди думали інакше, більше дбали про громадське.

А. ІЛЛЯШЕНКО,
голова фізбюро.

До 20-річчя битви на Орловсько-Курській дузі

БІЙ ПІД СЕЛОМ АЗАРКОВО

Влітку 1943 року наш полк наступав на м. Орел. У жорстоких боях під м. Болхів ворожа оборона була зм'ята, а шалені контратаки військ «СС» були відбиті. Поле битви, яке нагадувало величезне кладовище німецьких танків, бронемашин, важких артилерійських гармат, дихало полум'ям і димом. З гуркотом вибухали танки та бойові припаси, поранені фашистські солдати кричали нелюдськими голосами, просячи порятунку у наших бійців. Ми йшли вперед, переслідуючи недобиті німецькі підрозділи.

Опівдні наша частина зупинилася на підступах до с. Азарково. Треба було вивчити обстановку та дати хоч маленький перепоїнок бійцям, які вже протягом кількох діб вели безперервну бої. Організувавши тимчасову оборону, підрозділ окопався, замаскував свої позиції. Командири вели спостереження за ворогом, бійці відпочивали. Сильна втома, ласкаве сонячне тепло хилили на сон, але високий обов'язок перед Батьківщиною і воля до перемоги підтримували сили, енергію радянських воїнів.

— Пильність, пильність, тільки так можна бути гарантованому від усяких несподіванок! — сказав командир і наказав посилити спостереження за ворогом. Висота на підступах до села здавалася пустинною. Навкруги панувала підозріла тиша. Проте ми розуміли, що така видіння в тактичному відношенні позиція не могла бу-

ти залишена ворогом без бою. Скоро наші підозріння виправдалися. Ми побачили велику масу фашистської піхоти, яка рухалася на нас, виблискуючи касками.

— Приготуватися до бою! — рознеслася команда по цепу.

— Товаришу командир! Зліва у напрямі поля, де стоять полукіпки жита, помічено рух кількох фріців! — доповів опостерігач.

Було наказано негайно посилити лівий фланг протитанковими засобами. Командир зрозумів, що ворог готує психічну атаку і удар танків з лівого флангу. Наявність танків, чисельна перевага німецької піхоти вимагали особливо вмілого керівництва боєм.

— Жодного пострілу без команди! — наказав командир. — Хай німці думають, що ми їх не помітили. Посилити спостереження за танками!

Як і передбачалося, танки скоро скинули з себе снопи, якими вони були замасковані, і на повному ходу, з артилерійською та кулеметною стрільбою, кинулися в атаку зліва від нас.

Залишивши свого заступника на висоті, командир очолив бій протитанкової групи. Чотири ПТР проти трьох танків і двох бронемашин вели нерівну боротьбу. Вогневі вибухи снарядів, безперервні кулеметні черги приковували нас до землі. Незабаром головний танк був підбитий. Окуталися димом і вибухнули дві бронемашини. Неушкоджені танки, відстрі-

люючись, відходили назад. В цей час на повний зріст перед нами піднялася ворожа піхота. Без жодного пострілу, з криками «рус, здавайся!», «Іван, капут!» вони наближалися до нашої оборони.

По команді «вогонь!» тишу, яка запанувала перед жорстоким боєм, розірвав могутній шквал вогню із мінометів, кулеметів, автоматів. — Встати! Вперед! — рознеслася команда і наші бійці як один рушили на ворога. Кілька десятків метрів відділяло нас від ворога, який бачив нашу малочисленність і прагнув нав'язати нерівний штиковий бій, в якому кожному з нас довелось б змагатися з 3—4 фашистами. Проте наш вогонь був таким сильним, що лавина атакуючих фашистів значно поріділа, вони зупинилися, вже намагаючись уникнути штикового бою. Раптовий і рішучий натиск наших бійців змусив фашистів у паніці втікати на висхідні позиції. Підрозділ, переслідуючи ворога, розстрілював його на ходу. Незабаром село було визволено.

Після бою полонений німецький майор заявив, що він писатиме скаргу в міжнародний суд за порушення нашими бійцями правил штикового бою. «Гут» — відповідали наші бійці. — Передавай, а у свідки візьми своїх солдат, що полягли під твоїм керівництвом на нашій землі.

М. РЯБУХІН,
майор запасу, учасник боїв на Орловсько-Курській дузі.